

Mazlumun Gölgesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Ekim 2018

Pılısını pırtısını toplamadan mutluluk...
Geviş getiren bir imgeyi ikna edip de
Katık ettik mi sonrası hüzne.
Galip gelen ne fitratın
Ne de zamanın tanıdığı geçici fırsatları
Şemali olmayan hayallerin çeperinde
Yılgın çehresi umutların değil mi beis...

Bazen nidalar savuran ön sözü hayatın
Bazense sessizlik
İşi varsa yoksa mazlumun gölgesi ile.
Hanidir hicabın tokuşturduğu elem
Göğün refakatinde
Yarım yamalak bir gülümseme
Uğurlarken vakti, telaşla
Yetişmek her ne hikmetse
Yarın diye yapıştığımız yakasına
Fevri gölgemizin
Miadı dolan akmayan yürek çeşmemizin.

Sükûtun frakı kayıp
Aşkın hükümranlılığında
Kalıbını basan hangi mevsimse
Oysaki şaibeli her geçiş
Varla yok arası bir tedirginlik
Güncesini tutarken hayallerin...
Hem de şuursuz
Ve yankısı kayıp notaların
Almışken payını evrenden
Hiç değerinde
Sevdiğimiz kadar sevildiğimize biat
Üç beş zerre.

Kopan teninden göğün
Gayri ihtiyari bir yorgunluk

Katlarken yüreğin endamını
Gösterişli bir ölüm mü dilemeli Tanrı'dan
Hani herkesin hıçkırıldığı yalandan...

Tozunu attık elemin
Metanet yüklendik ezelden...
Ne içinse çıkan çingar
Neye hikmetse bu bitimsiz tufan.
Vardır sunumu haşmetin de ötesinde
İlahi Gücün referansı değil mi hüznün bam telinde.

Şimdiimizi yoklayalım gönül yordamı
Toplayalım da kırıkları yerli yersiz
Sökülen dikişlerini sevginin
Yeniden tutturalım ait olduğu yere
Geç olmadan yüklendiğimiz ne ise
Gergefin gergin mizacına
Elemi de katık etmeden
Yaşamayı dilediğimiz kadar.